

DA!

Informationsblatt
des Vereins Deutscher
Akademiker aus Ungarn
Német-diplomások Egyesülete
információs kiadványa

9. évfolyam/Jahrgang
Nr. 1. szám Februar 2002 február

**Mindenkit
szeretettel
várunk
2002.
február
23-án
szombaton
délután
fél 5-től
az ELTE
Dürer Kávézóban**

Ajtósi Dürer sor 19-21.

- **gyerekprogram**
- **zene & tánc**
- **tombola**
- **büfé**

HÁZI SÜTEMÉNYEKET HOZZATOK!

Bohócutód kerestetik!

Vállalkozó szellemű kisgyermekes szülők
jelentkezését már ezen a rendezvényen
várja: Palicska Livia

Fasching!!!

Közgyűlési beszámoló 2001

Sajnálatos módon az Absolventennachrichten 3. száma, amelyben a meghívó is volt, a posta ünnepi túlterheltsége miatt egyes tagjainkhoz megkésve jutott el. Ezért az érintettektől elnézést kérünk, és most a szokott-nál részletesebb tájékoztatást adunk.

1. Az Egyesület tavaly előtti közgyűlésén elhatározott programokat megtartottuk, sőt sikerült még gazdagabbá tenni tevékenységünket.

A nyolcadik évfolyamába lépett Absolventennachrichten minden korábbinál bővebb terjedelemmel és gazdagabb tartalommal jelent meg. A 2. és a 3. számban – első alkalommal megalakulásunk óta – a konferenciánkról is teljeskörű beszámolót tudtunk közzé tenni.

Ez a kapocs mindenki számára elérhetően adott tájékoztatást tevékenységünkről és számos területen nyújtott információkat.

Hagyományos programjaink a résztvevők körében nagy sikert arattak:

A Fasching – a gyermek és a felnőtt is – pergő ritmusával, poénjaival ezúttal is magával ragadta a közönséget. A gyermekek létszáma is örvendetesen gyarapodott. A generációváltás a gyermekeknél már megtörtént, így időszerűvé vált ez a programot gondozó szülőknél is. A Soljankát helyettesítő Bohneneintopf elődjét méltón követve most is restlos elfogyott.

A Konferencia – Zweisprachigkeit téma körben – a Benzúr utcai Postás Kulturpalotában a már megszokott elegáns körülmények között és teltház előtt zajlott. Visszhangja ismét kedvező volt, annak ellenére, hogy egy budapesti német nyelvű újság erősen félreértve idézte és értelmezte az egyik előadó – Erb Mária kijelentését.

Az Októberfestét hét év után ismét Budapesten, a MOM-Park sörözőjének különtermében,

hamisítatlan hangulatával kellemes nosztalgia-ázsra adott lehetőséget. A legkitartóbbak délután 4-től majd éjfélig beszélgettek.

Az elmúlt évnek is – a résztvevők száma alapján – csúcspontja volt a nagykövet úr fogadása. A tavaly előtti rendezvény után már nem keltett meglepetést, hogy több, mint 500-an jöttek el.

A regionális csoportok munkájában az észak-kelet Magyarországot emelhetjük ki, amúgy az eseti baráti összejövetelek száma egyre gyakoribb. A K-M-St-Chemnitz-i város csoport összejövetelei továbbra is rendszeresek. A lehetőségek adottak – az előző számunkban közöltük a területenkénti listákat is, társaink múlik, hogy ezt mennyire használják ki.

A 2001-es évben teremtettük meg a honlapunkat. Ezzel elsősorban az információ-áramlás gyorsaságán tudunk javítani. Bizunk benne, hogy így külföldön élő társaink is több programunkon tudnak részt venni.

2. Az Egyesület gazdaságilag erősödik.

A számok ezt a következőképpen mutatják:
 Át hozat 2000-ról: 22 683
 Tagdíjbevétel: 896 495
 Pártoló tagdíjbevétel: 200 000
 Kamatbevétel: 6760
Összes forrás: 1 125 254

Újság költsége (nyomatás, levilágítás, fotóanyag): 691 880
 Postázás költsége: 221 190
 Konferencia költsége: 120 868
 Web-lap költsége: 51 125
 Nemzetek Háza tagdíj: 5 000
 Bankköltség: 22 144
Összes kiadás: 1 112 207
 azaz a 2002-re átvitt tartalék: 13 047

A számok mögött meghúzódó lényeges

pozitívum, hogy társaink egyéb, természetbeni támogatásaira egyre kevésbé kellett alapoznunk, azaz a szűkített önköltségeket sikerült már a tagdíjából fedezni.

A konferencia helyszínéhez a Magyar Posta és a Deutsche Telecom támogatása jelentett nagy segítséget, a vendéglátásban a Hanns-Seidel-Stiftung együttműködését köszönjük. A Deutsche Telecom pártolótárgdíjával a konferencia teljes anyagának az újságban való megjelentetését segítette elő.

A bevételek a tavalyi előttinél kedvezőbben alakultak, mert 2001-ben minden korábbinál többen és több tagdíjat fizettek be. Átléptük a lélektani egymilliósi határt! Reméljük, hogy ezt a tendenciát tudjuk tartani és jövőre is célul tűzhetjük ki, hogy az ésszerű, takarékos költségekre fedezetet nyújtson a bevétel – az önkéntesek jelentős szerepvállalása mellett. Bizunk abban, hogy a bővebb újság és a honlap költségeire is fedezetet nyújt majd a 2002-es tagdíj.

A közgyűlés a 2000-es év mérlegadatait – bevétel 745 eFt, kiadás 740 eFt, eredmény 5 eFt, valamint a 2001-es évről szóló részletes beszámolót meghallgatta és a Felügyelő Bizottság támogató véleményét is figyelembe véve egyhangúlag elfogadta. A tagdíjbevételek folyamatos biztosítása érdekében követendőnek minősítette az eddigi gyakorlatot, mely szerint az újsághoz a befizetési csekk mellékelve van és év közben illetve év végén a befizetési listákat közzéteszük.

3. A közgyűlésen felvetődött, hogy az egyesülethez tartozás érzését is növelni tudja, esetleg további társak „felderítéséhez” is hozzásegíthetne egy kisméretű, kulturált megjelenésű egyesületi jelvény. A közgyűlés megbízta a vezetőséget, hogy készítsen pályázati kiírást, melynek legyen szempontja az egyesületi célok megjelenítése, a jelenlegi újságlogo esetleges felhasználása, az ízléses megjelenés. A tagság véleményének széleskörű megismerésével – az újság vagy a honlap bevonásával – történjen döntés a pályázatok alapján. A megvalósulás feltételeként pedig elsődleges a finanszírozhatóság.

4. Mindazt, amit elértünk annak köszönhetjük, hogy az alap gondolatunkkal egyetértő tagjaink közül egyre többen és lelkiismeretesen vesznek részt a munkában! De továbbra is számítunk mindenkinek a kezdeményező készségére és szerepvállalására. Érdemsorrend és a teljesség igénye nélkül köszönjük: a web-lap létrejöttét többen is tevőlegesen szorgalmazták, köszönjük Varga György Németországi elő regisztrációját. A döntő és legerősebb láncszemet Szelenszky Géza jelentette, aki teljesítve az előző közgyűlésen tett vállalását a bejegyeztetést és a tényleges megvalósítást is intézte és támogatta. Tuczai Tihamér pedig web-mester problémánkat oldotta meg nagy szakértelemmel és lelkesedéssel, amiért mindkettőjüket elismerés illeti.

Az Absolventenzeitung érdekében Rác Juli, Korencsy (unser) Ottó, Zsakay Gábor, Tolnay László, Dorogmann László, Weyer Béla szorgoskodta még a legtöbbet. Korencsy Ottó lektorálása a nyelvi színvonalat emelte. A farsang sikeréhez Palicska Livia, Nagy Edit, Szőke Ági, a konferenciához Szivi László, Márki Gábor, az Októberfestéhez Nagy Edit járult hozzá. A kórust a Csépai házaspár lelkesedése emeli egyre magasabb művészi fellegekbe – a leglényegesebbet is említsük meg: gratulálunk negyedik gyermekükhöz! A legszorgosabb énekesekről Szivi Zsófiáról és Halmágyi Editről sem felejtkezünk el. A „végeken” az évben csökkenő lelkesedést tapasztalunk, de töretlen a lendülete a K-M-St-Chemnitz Stadtgruppénak, köszönet érte Bacsinszky Tibornak, aki a rendezvényeinket a fotókat is készíti. A hangosítások Kovács László alkotásai, ha videófelvétel készül, abban a Bacsinszky testvérekre számíthatunk. A tagdíj nyilvántartásban Harsányi Luci segítségével nélkülözhetetlen, az általános biztonságérzetet a szervezésekben valamint a címlista naprakészségét Fixl Reninek köszönhetjük. A pontos könyvelést Kelemen Nóra végzi, a „Gáborok” (Márki, Zsakay, Wilhelm) bizottsága felügyeli a gazdálkodásukat. És a többieknek is köszönjük az apróbb-nagyobb, de mindig fontos együttműködést!

Működik

avagy
a Luca széke

5. Bevált hagyományainkat megőrizve készülünk a 2002-ik év programjaira, melyek közül a

**Fasching
február 23-án
szombaton lesz.**

A Konferencia

- a parlamenti választások és a húsvét figyelembevételével -

**június 1-én
délelőtt
10 órakor lesz
a Postás
Művelődési
Házban**

(Benzúr utca). A vezetőség által előkészített téma: a magyarok és a németek a szomszédok szemével.

Az Oktoberfest a tavalyi kedvező tapasztalatok alapján ismét budapesti helyszínen lesz. A közgyűlés kifejezte reményét, hogy a vidéki csoportok ad hoc összejevetelei is minél számosabban jönnek létre, melyekről kiadványainkban is örömmel adunk hírt.

A honlapot szeretnénk arra is kihasználni, hogy a tagok közötti kapcsolatok is intenzívebbé váljanak. Ehhez és a többi programunkhoz mindenekelőtt a társak aktív részvétele szükséges.

A közgyűlés a 2002-es programtervet jóváhagyólag elfogadta.

*A beszámolót összeállította:
Bornemissza Tamás
és Rudiné Kelemen Nóra*

Mi köze a kettőnek egymáshoz? Legalább három dolog. Először is egy kicsit valóban úgy készült, mint a Luca széke: sokan tettek hozzá valamit, míg végre Tuczai Tihamér megadta a honlap mostani, végleges formáját. Másodsor valóban Luca ül rajta, azaz én olvasom elsőként az üzeneteiteket és igyekszem válaszolni rájuk.

(Talán illő lenne itt egy rövid bemutatkozást is közbeszúrnom: Sziviné Harsányi Lucia vagyok. Drezdában végeztem 1980-ban, az akkor még létező, időközben a TU kebelére ölelt HFV-n. Ott találkoztam Szivi Lacival, akivel azóta a Du-s házaspárok népes táborát gyarapítjuk.)

Harmadszor pedig honlapunk legalább annyira hatásos eszköze a kapcsolatok szövögetésének, mint az a bizonyos Luca széke a boszorkányok felismerésének. Arról már nem is beszélve, hogy nagyjából Luca napján kelt „életre”.

Éltre bizony, mert minden jel arra mutat, hogy gyorsan megkedvelték a kapcsolattartás újabb formáját.

● Talán lapunk legutóbbi megjelenésének időzítése miatt is (2001. december), sokan használták ki a lehetőséget, hogy boldog új évet kívánjanak a szerkesztőségnek, és rajtunk keresztül valamennyi tagunknak, barátainknak és támogatóinknak.

Köszönjük a jókívánásokat, és ezennel megosztjuk valamennyiőtökkel.

● Mások új lakcímről értesítettek minket. (Rendkívül dicséretes dolog - erre még az „Organisatorisches” fejezetben visszatérek.) Volt, aki felfedezte magát a vöröskeresztes

a honlapunk!

www.nemet-diplomasok.hu

rovatunkban, és sietett a jó hírt tudomásunkra hozni: köszöni, megvan.

Azt is megtudtuk, hogy Farkas Gyuri sem „veszett el”, hanem Svájcban él. A pontos cím birtokában, reméljük, ezt a számot már Binzben olvashatja, feleségével, Körmöczi Rozáliával együtt, aki szerencsére vele lakik, és nem Mélyúton, ahogyan a legutóbbi szám „Ki, hol van?” rovatában szerepeltettük.

A földgolyó túlsó feléről előkerült Dapsy Ildikó, aki 1980-ban Berlinben, a Hfő-n végzett. Családjával 1984 óta él a bolíviai La Paz városában. A tagdíját valóban Ózdról fizetik a szülei.

Itt szeretném megjegyezni, hogy hozzájuk hasonlóan több külföldön élő társunk szülei is „besegítenek” nekünk. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik ily módon is segítenek gyermekeiknek a kapcsolatok megőrzésében.

A kapcsolatok megőrzésén fáradozott az a német fiatalember is, aki rostocki egyetemi csoporttársa felkutatásához kért tőlünk segítséget. Az 1987-ben hajóépítő mérnökként végzett csoport márciusban tartja tizenöt éves találkozóját.

Végezetül jöjjön az „organisatorisches”! Többször kértük, hogy a tagdíj befizetésekor jól olvashatóan írjátok rá neveteket és címeteket a csekkre. Kérjük, aki átutalási számláról fizet, az se feledkezzék meg arról, hogy a lakcímét feltüntesse. Gyakori, hogy a házastársak közös számlát vezetnek. Ugyancsak gyakori, hogy mindketten DU-tagok. Gyakori, de nem kizárólagos, ezért kérem, azt is tüntessétek fel, kinek a tagdíjáról van szó.

A lakcímváltozásról: megkönnyítené a munkánkat, ha a csekkre nem csak azt írjátok rá, hogy „új cím”, hanem azt is, mi volt korábban. Így a régi címet máris törölhetnénk a nyilvántartásunkból. Nem fordulna elő, hogy valaki több lapot kap különféle címeiken, vagy a régi címéről „ismeretlen” jelzéssel visszaérkező küldemény alapján köröznénk az illetőt a vöröskeresztes rovatban.

Búcsúzóul megkérdezem, mit szólnátok hozzá, ha a lapban nyitnánk valamiféle személyes rovatot is? Olyan „Gratulálunk!”-féle rovatra gondolok, ahol tudósíthatnánk sikerekről, szakmai előmenetelről, családi örömeikről.

Mit szóltok hozzá? Várom véleményeket erről és minden egyébéről. Tudjátok a címet:

www.nemet-diplomasok.hu

Ein Bayer in Budapest

Herr Hans-Friedrich Freiherr von Solemacher-Antweiler ist der Repräsentant der bayerischen Hanns Seidel Stiftung in Ungarn, in Kroatien und in der Slowakei und seit kurzem auch verantwortlich für Massnahmen in Bosnien und Herzegowina. In den langen Jahren des Transformationsprozesses hat er sich als Kenner dieser Region und als Unterstützer Ungarns auf dem Weg in die Europäische Union ausgewiesen. In letzter Zeit taucht sein Name immer wieder in Verbindung mit der Gründung der Andrassy Universität auf. Er ist ein überzeugter Vertreter der deutschen Sprache im internationalen Gebrauch. Wir haben ihn über sein diesbezügliches Engagement befragt.

– Herr von Solemacher, gehört die Pflege der deutschen Sprache zum Auftrag einer politischen Stiftung oder ist das Ihr persönliches Engagement?

– Eine deutsche politische Stiftung ist in erster Linie der politischen ausserschulischen Erwachsenenbildung in Deutschland und der internationalen Völkerverständigung verpflichtet, dabei spielt natürlich unsere Sprache eine Rolle. Da ich für die Hanns Seidel Stiftung auch schon in Belgien tätig war, und dort besonders mit den Organen der Europäischen Union zu tun hatte, musste ich erleben, wie sehr die deutsche Sprache von Französisch und Englisch in den Hintergrund gedrängt wird. Ungarn liegt in Mitteleuropa, und schon historisch spielte die deutsche Sprache eine wichtige Rolle über die Grenzen hinweg. Ungarn ist unmittelbarer Nachbar des deutschen Sprachraums und daher bin ich so kämpferisch für meine Muttersprache. Als überraschende Möglichkeit kam nun für mich die Errichtung einer deutschsprachigen Universität wie gerufen, für die deutsche Sprache zu werben.

– Es ist allgemein bekannt, dass die Andrassy Universität eine deutschsprachige Universität in Ungarn sein wird mit den Fachrichtungen Staatswissenschaften, Mitteleuropäische Studien und Internationale Beziehungen. Wer kann dort studieren?

– Die Andrassy Universität wird eine postgraduierte wissenschaftliche Einrichtung in Budapest sein. Wer dort studieren will, muss ein erstes Universitätsexamen besitzen, in deutscher Sprache studieren können und in einer Aufnahmeprüfung seine ausserordentliche Befähigung für die hohen Anforderungen nachweisen.

– Wer ist der Träger dieser Uni?

– Ein vom Ungarischen Parlament

verabschiedetes Gesetz über die Andrassy Universität erfordert die Bildung eines Kuratoriums und eines Universitätssenats, die Finanzierung übernimmt der ungarische Staatshaushalt. Universitätsprofessoren aus dem deutschen Sprachraum und Stipendienfinanzierung sind bereits aus Baden-Württemberg und Bayern zugesagt. Eine Beteiligung Österreichs und der Schweiz wird erwartet. Die Bundesrepublik Deutschland will sich im Rahmen des DAAD engagieren.

– Warum ist es für Bayern interessant, so ein Vorhaben zu unterstützen?

– Die Andrassy Universität ist die erste postgraduierte Universität ausserhalb des deutschen Sprachraums und wurde erstmals beim Besuch des ungarischen Ministerpräsidenten in München im April 2000 ins Gespräch gebracht. Dabei wurde ungarischerseits um Unterstützung bei der Gründung und beim Universitätsbetrieb selbst durch Bayern nachgesucht.

– Warum wird es für einen jungen Akademiker wichtig sein, an dieser Uni einen Magister zu machen und eventuell auch zu promovieren?

– Das Studienangebot wird modern sein und dem Absolventen gute Möglichkeiten für eine Anstellung im Zusammenhang mit der Osterweiterung der Europäischen Union eröffnen.

– Wird es auch möglich sein für ausländische Studenten unserer Region hier zu studieren?

– Von Anfang an hat der persönliche Beauftragte des ungarischen Ministerpräsidenten für die zu gründende deutschsprachige Universität, Botschafter a.D. Professor Dr. Erich Kussbach betont, dass die Universität allen deutschsprachigen Interessenten aus Ungarn und aus den Nachbarländern im Karpatenbecken sowie aus dem deutschsprachigen Ausland offen stehen wird. Weitere Informationen über die Andrassy Universität kann man bei ihm erfragen. Schon jetzt finden immer wieder öffentliche Vortragsveranstaltungen in Budapest statt. (T.: 266-3101)

– Zurückkommend auf die deutsche Sprache; In welchen Bereichen haben Sie eine Möglichkeit die deutsche Sprache in Ihrer fachlichen Tätigkeit zu pflegen?

– Meine Aufgabe ist die Förderung der bayrisch-ungarischen Beziehungen in jeglicher

Hinsicht und die Begleitung Ungarns auf dem Weg in die Europäische Union. Sei es nun Managementausbildung für ungarische Führungskräfte in Politik und Gesellschaft mit erfahrenen deutschen Fachleuten, Kontakte zwischen den Polizeibehörden, Besuche deutscher Politiker, gesellschaftspolitische Fachveranstaltungen mit unseren Partnern oder auch Hilfestellungen für Deutsche, die in Ungarn kommunale Partnerschaften oder Schulkontakte suchen, bei all diesen Gelegenheiten spielt für mich die deutsche Sprache die erste Rolle und nicht die englische. Daraus ergibt sich natürlich die Notwendigkeit für meine ungarischen Gesprächspartner, mit mir deutsch zu sprechen.

– Wie fühlen Sie sich in Ungarn persönlich, sie leben mit Ihrer Familie hier, wie konnten sich Ihre Kinder hier einleben?

– Ich kann hier in Ungarn meine beruflichen und persönlichen Interessen hervorragend

vereinen. Meine in Ungarn geborene Ehefrau hat mir ihr schönes Land schon nähergebracht bevor wir hierher gezogen sind. Mein erster unmittelbarer beruflicher Vorgesetzter nach meinem bayerischen Assessor war in der Hanns Seidel Stiftung fünf Jahre lang Dr. Otto von Habsburg, der bei jeder sich bietenden Gelegenheit auch Ungarn in seine europapolitische Vision einbezog und wenn immer möglich auch ungarisch sprach. Nach zwanzigjähriger Stiftungstätigkeit in München und Brüssel kamen meine Familie und ich genau 1994 dann nach Budapest, als unsere ältere Tochter ihr bayerisches Abitur gemacht hatte. Sie begann hier ihr Studium in deutscher Sprache, heiratete, beendete ihr Studium in englischer Sprache und ist ungarische Tierärztin in Gödöllő. Unsere jüngere Tochter konnte die österreichische Matura in Budapest absolvieren und ihr erstes Wirtschaftsexamen an der hiesigen Wirtschaftsuniversität. So fühlt sie sich auch in Budapest zu Hause. Ich persönlich fühle mich als historisch interessierter Niederbayer in Ungarn einfach wohl, auch wenn meine Sprachkenntnisse das nicht bezeugen würden. Meine Frau hilft mir dabei und ist froh, in vielfältiger ehrenamtlicher Weise in Budapest tätig sein zu können.

– Sie unterstützen auch unseren Verein unter anderem mit der Vermittlung von Referenten zu unserer Jahreskonferenz, auch in der Zukunft?

– Als mir in Ungarn bekannt wurde, dass es viele ungarische Akademiker mit einem deutschen Universitätsabschluss gibt, war ich sehr froh. Ich wusste, mit wem ich deutsch sprechen konnte. Ganz wichtig für unsere deutsch-ungarische Partnerschaft ist dann der Verein geworden und selbstverständlich möchte ich auch weiterhin meine Möglichkeiten zur Verfügung stellen. Dabei ist auch der Altstipendiatenklub der Hanns Seidel Stiftung eine willkommene Hilfe.

Du

Weitere Informationen: www.dsuni.hu